

▲ Hoek Wielakkerstraat-Vissteeg.

Bang voor bokser Pauli 'Bomber' Kraus

De Vissteeg in Arnhem maakt tegenwoordig deel uit van De Zeven Straatjes als pareltje van het stadshart. Maar er zijn tijden geweest dat niemand hier aan parels dacht. De 'Eilandbuurt' was berucht.

„Iedereen noemde de Vissteeg de pissteeg”, zegt Frank Donders, die er in de jaren 70 van de vorige eeuw met andere bewoners actie voerde om een einde te maken aan de verpaupering. „Veel panden waren dichtgespijkerd. Een deel daarvan was weer opengebroken. Zwervers hadden er hun slaapplek.”

Donders was destijds eigenaar van de panden in de Vissteeg, overgenomen uit de erfenis van zijn ouders. „Eind jaren 70 heb ik een plan gemaakt voor studentenhuisvesting in de steeg. Met succes. De Centrale Woningstichting, de voorloper van woningcorporatie Volkshuisvesting, ging ermee aan de slag. Die woningen zijn er nog steeds.”

Verder terug in de tijd kan hij zich nog een pakhuis herinneren waar zijn vader kleding opgeslagen had. „Ik heb het idee dat het niet zo goed ging met de handel, want na verloop van tijd ging het naar schimmel ruiken.”

Hij herinnert zich ook nog goed de auto's die in een rij in de steeg geparkeerd stonden en elkaar blokkeerden. De auto van bokser Pauli 'Bomber' Kraus stond ook in het rijtje. Toen een buurtgenoot een ketting spande tegen hinderlijk parkeren reageerde Kraus pijnlijk.

„Hij belde bij mij aan en zei tegen mij: 'Donders, ik krijg je nog wel een keer'. Dat was een belofte die niet goed voelde.”

Later kwam Donders Kraus tegen toen deze net zijn blaas aan het ledigen was op straat. „Ik zag hem te laat, maar kon niet meer om hem heen.” Kraus draaide zich om en sprak de woorden: 'Over die ketting, hè... Daar lullen

Verliefd op Arnhem

Wekelijks tekent Dick Caderius van Veen een pand met een verleden. Harry van der Ploeg zorgt voor de historische context.

we niet meer over'. Hij nodigde Donders uit om een biertje met hem te komen drinken in de Lexibar, om de hoek in de Wielakkerstraat. Toen Donders dat tegen zijn vrouw vertelde, dacht ze dat zijn laatste uur geslagen had.

In die beruchte Lexibar sloeg op 11 april 1984 het noodlot toe. Een man gooide in de loop van de morgen een emmer benzine naar binnen met een brandend patatzakje erachteraan. Het was een wraakactie die alles te maken had met een ruzie in de bar de avond daarvoor. Drie mensen kwamen om in de vuurzee.

Niets herinnert meer aan die rauwe tijden. Op het rechterhoekje van de Vissteeg en de Wielakkerstraat heeft de winkel Bad & Tafel een outlet in bed-, bad-, en tafellinnen. Restpartijen zijn het, zo laat de winkelier weten, rechtstreeks van de fabriek aangekocht. „Van gerenommeerde Europese merken zoals de Witte Lietaer, Santens, Frette en Vossen.”

Donders heeft vroeger nog boven het winkeltje gewoond waar nu Bad & Tafel zit. „Ik had het verhuurd aan een posterwinkeltje. Op een dag werd ik gebeld door een journalist die me vertelde dat ik mijn zaak had verhuurd aan een hasjhandel. Er bleek een wietplantage in te zitten. Maar ik was toen nog zo jong en bleu dat ik niet eens wist hoe een hennepblad eruitzag. Er stond nota bene zo'n blad op het raam bij de winkel.”